

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰
رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

فهرست مندرجات

بند	کلیات
۱-۷	اطمینان بخشی حسابرس درباره اطلاعات مالی آتی
۸-۹	پذیرش کار
۱۰-۱۲	شناخت فعالیت واحد مورد رسیدگی
۱۳-۱۵	دوره تحت پوشش
۱۶	روشهای رسیدگی
۱۷-۲۵	ارائه و افشا
۲۶	گزارش رسیدگی به اطلاعات مالی آتی
۲۷-۳۳	تاریخ اجرا
۳۴	

این استاندارد باید همراه با "مقدمه استانداردهای حسابرسی، سایر خدمات اطمینان بخشی و خدمات مرتبط" مطالعه شود.

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰

رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

کلیات

۱. هدف این استاندارد، ارائه استانداردها و راهنماییهای لازم درمورد خدمات رسیدگی به اطلاعات مالی آتی و گزارش درباره آن، شامل روشهای رسیدگی به مفروضات بهترین برآورد و مفروضات ذهنی است. این استاندارد برای رسیدگی به اطلاعات مالی آتی که به صورت کلی یا توصیفی ارائه می شود، مانند مواردی که در مباحث و تحلیلهای مدیریت در گزارشهای سالانه واحد مورد رسیدگی ارائه می شود، کاربرد ندارد، اگرچه بیشتر روشهای مقرر در این بخش ممکن است برای چنین رسیدگیهایی نیز مناسب باشد.
۲. **حسابرس در رسیدگی به اطلاعات مالی آتی باید شواهد مناسب و کافی درباره موارد زیر کسب کند:**
 - الف - نامعقول نبودن مفروضات بهترین برآورد مدیریت که زیربنای اطلاعات مالی آتی است و سازگاری مفروضات ذهنی با هدف اطلاعات.
 - ب - تهیه اطلاعات مالی آتی بر مبنای مفروضات مربوط به نحو مناسب.
 - پ - ارائه اطلاعات مالی آتی به نحو مناسب و افشای کافی مفروضات بااهمیت، از جمله تفکیک روشن مفروضات بهترین برآورد و مفروضات ذهنی.
 - ت - تهیه اطلاعات مالی آتی به طور یکنواخت با صورتهای مالی تاریخی و با استفاده از رویه های حسابداری مناسب.
۳. "اطلاعات مالی آتی" یعنی اطلاعات مالی که مبتنی بر مفروضاتی درباره رویدادهای آتی و اقدامات احتمالی واحد مورد رسیدگی است. این اطلاعات از - لحاظ ماهیت، بسیار ذهنی است و تهیه آن مستلزم اعمال قضاوت قابل توجه است. اطلاعات مالی آتی می تواند به شکل پیش بینی، فرضی یا ترکیبی از هر دو باشد، برای مثال، اطلاعات مالی پیش بینی شده یک ساله به علاوه اطلاعات مالی فرضی پنج ساله.
۴. "اطلاعات مالی پیش بینی شده" یعنی اطلاعات مالی آتی تهیه شده بر مبنای مفروضاتی درباره رویدادهای آتی که مدیریت انتظار دارد رخ دهد و اقداماتی که مدیریت در تاریخ تهیه اطلاعات، انتظار دارد در آینده انجام دهد (مفروضات بهترین برآورد).
۵. "اطلاعات مالی فرضی" یعنی اطلاعات مالی آتی که بر اساس یکی از مبانی زیر تهیه شده است:
 - الف - مفروضات ذهنی درباره رویدادهای آتی و اقدامات مدیریت که لزوماً انتظار وقوع آنها نمی رود، مانند مفروضاتی که برخی واحدهای تجاری در مرحله پیش از بهره برداری یا در هنگام بررسی تغییر عمده در نوع عملیات خود در نظر می گیرند.
 - ب - ترکیبی از مفروضات بهترین برآورد و مفروضات ذهنی.این اطلاعات، پیامدهای احتمالی رویدادها و اقدامات را با فرض وقوع آن، در تاریخ تهیه اطلاعات نشان می دهد.
۶. اطلاعات مالی آتی می تواند شامل مجموعه صورتهای مالی، یکی از صورتهای مالی یا یک یا چند عنصر صورتهای مالی باشد و ممکن است برای مقاصد زیر تهیه شود:
 - الف - به عنوان ابزار مدیریتی درون سازمانی، برای مثال، کمک به ارزیابی یک سرمایه گذاری احتمالی.
 - ب - برای ارائه به اشخاص ثالث، به عنوان مثال:
 - در گزارش توجیهی هیئت مدیره برای افزایش سرمایه.
 - در اعلامیه پذیره نویسی به منظور ارائه اطلاعات درباره انتظارات آتی به سرمایه گذاران بالقوه.
 - در گزارش سالانه برای ارائه اطلاعات به سهامداران، مراجع ذیصلاح قانونی و سایر اشخاص ذینفع.
 - در گزارشی برای آگاهی اعتباردهندگان که ممکن است شامل مواردی چون جریان وجوه نقد پیش بینی شده باشد.
۷. مسئولیت تهیه و ارائه اطلاعات مالی آتی، شامل مشخص کردن و افشای مفروضات زیربنای آنها، به عهده مدیریت است. به منظور افزایش اعتبار اطلاعات مالی آتی، برای استفاده اشخاص ثالث یا هدفهای داخلی، ممکن است از حسابرس درخواست شود اطلاعات مزبور را رسیدگی و درمورد آن گزارش ارائه کند.

اطمینان بخشی حسابرس درباره اطلاعات مالی آتی

۸. اطلاعات مالی آتی به رویدادها و اقداماتی مربوط می شود که هنوز واقع نشده و ممکن است واقع نشود. گرچه ممکن است شواهدی به منظور پشتیبانی از مفروضات زیربنای تهیه اطلاعات مالی آتی در دسترس باشد، اما این گونه شواهد، خود مربوط به آینده است و از این رو، به دلیل ماهیت نظری، با شواهد معمول قابل دسترس در حسابرسی اطلاعات مالی تاریخی متفاوت است. بنابراین، حسابرس نمی تواند درباره تحقق نتایج نشان داده شده در اطلاعات مالی آتی اظهار نظر کند.

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰

رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

۹. به علاوه، با در نظر گرفتن نوع شواهد در دسترس برای ارزیابی مفروضات زیربنای تهیه اطلاعات مالی آتی، حسابرس ممکن است نتواند به گونه ای متقاعد شود که درباره عاری بودن مفروضات از تحریف با اهمیت، نظر مثبت اظهار کند. بنابراین، در این استاندارد، حسابرس هنگام گزارشگری درباره معقول بودن مفروضات مدیریت، تنها اطمینانی در سطح متوسط ارائه می کند. با این وجود، اگر حسابرس، به اندازه کافی متقاعد شده باشد، از اظهار اطمینان مثبت درباره مفروضات منع نشده است.

پذیرش کار

۱۰. حسابرس پیش از پذیرش کار رسیدگی به اطلاعات مالی آتی، لازم است از جمله به موارد زیر توجه کند:

- استفاده مورد نظر از اطلاعات.
 - نشر عمومی یا محدود اطلاعات.
 - ماهیت مفروضات (یعنی این که مفروضات، بهترین برآورد است یا ذهنی).
 - جزئیات قابل درج در اطلاعات.
 - دوره تحت پوشش اطلاعات.
۱۱. هنگامی که مفروضات، کاملاً غیرواقع بینانه است یا حسابرس بر این باور است که اطلاعات مالی آتی برای استفاده مورد نظر نامناسب است، وی باید از پذیرش کار خودداری یا از آن کناره گیری کند.
۱۲. حسابرس و صاحبکار باید در مورد شرایط کار توافق کنند. تنظیم قرارداد پیش از شروع کار، به نفع صاحبکار و حسابرس است؛ زیرا، از هر گونه برداشت نادرست درباره کار، جلوگیری می کند. چنین قراردادی، موضوعات مندرج در بند ۱۰ بالا و مسئولیتهای مدیریت درباره مفروضات و ارائه کلیه اطلاعات مربوط و داده های زیربنای مفروضات به حسابرس را مشخص می کند.

شناخت فعالیت واحد مورد رسیدگی

۱۳. حسابرس برای ارزیابی این که همه مفروضات عمده لازم جهت تهیه اطلاعات مالی آتی تعیین شده است باید شناخت کافی از فعالیت واحد مورد رسیدگی کسب کند. حسابرس لازم است با ارزیابی موضوعاتی چون موارد زیر، با فرایند تهیه اطلاعات مالی آتی توسط واحد مورد رسیدگی نیز آشنا شود:

- کنترل های داخلی حاکم بر سیستم مورد استفاده برای تهیه اطلاعات مالی آتی و میزان تخصص و تجربه تهیه کنندگان آن اطلاعات.
 - ماهیت مستندات تهیه شده توسط واحد مورد رسیدگی برای پشتیبانی از مفروضات مدیریت.
 - میزان استفاده از تکنیکهای آماری و ریاضی و برنامه های رایانه ای.
 - شیوه های مورد استفاده در تعیین و بکارگیری مفروضات.
 - میزان دقت اطلاعات مالی آتی تهیه شده در دوره های قبل و دلایل مغایرات عمده.
۱۴. حسابرس باید میزان توجه پذیری اتکا بر اطلاعات مالی تاریخی واحد مورد رسیدگی را ارزیابی کند. حسابرس به منظور ارزیابی این که اطلاعات مالی آتی بر مبنایی یکنواخت با اطلاعات مالی تاریخی تهیه شده است و همچنین دستیابی به یک معیار مبتنی بر اطلاعات مالی تاریخی برای ارزیابی مفروضات مدیریت، به شناخت از اطلاعات مالی تاریخی واحد مورد رسیدگی نیاز دارد. برای مثال، حسابرس لازم است مشخص کند که آیا اطلاعات تاریخی مربوط، حسابرسی یا بررسی اجمالی گردیده و در تهیه آنها از استانداردهای حسابداری استفاده شده است یا خیر.

۱۵. چنانچه گزارش حسابرسی یا بررسی اجمالی درباره اطلاعات مالی تاریخی دوره قبل، حاوی نظری غیر از نظر مقبول بوده یا واحد مورد رسیدگی در مرحله تاسیس باشد، حسابرس واقعیتهای پیرامونی و تاثیر آن را بر رسیدگی به اطلاعات مالی آتی، مورد توجه قرار می دهد.

دوره تحت پوشش

۱۶. حسابرس باید دوره زمانی تحت پوشش اطلاعات مالی آتی را مورد توجه قرار دهد. از آنجا که هرچه طول دوره بیشتر باشد، جنبه های نظری مفروضات افزایش می یابد، پس با طولانی تر شدن دوره، توانایی مدیریت برای تعیین مفروضات بهترین برآورد کاهش می یابد. به هر حال، این دوره نمی تواند طولانی تر از دوره ای باشد که مدیریت، مبانی معقولی برای مفروضات خود دارد. برخی از عواملی که حسابرس در ارزیابی دوره زمانی تحت پوشش اطلاعات مالی آتی به آن توجه می کند، در زیر می آید:
- چرخه عملیاتی؛ برای مثال، در مورد یک پروژه بلندمدت ساختمانی، زمان مورد نیاز برای تکمیل پروژه ممکن است دوره تحت پوشش را تعیین کند.

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰

رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

- میزان اتکاپذیری مفروضات؛ برای مثال، چنانچه واحد مورد رسیدگی محصول جدیدی را معرفی می کند، دوره آتی تحت پوشش می تواند کوتاه و به اجزای کوچکتری، مانند هفته و ماه، تبدیل شود. از سوی دیگر، چنانچه تنها فعالیت تجاری واحد مورد رسیدگی، داشتن اموال تحت اجاره بلندمدت است، یک دوره آتی نسبتاً بلند ممکن است معقول باشد.
- نیاز استفاده کنندگان؛ برای مثال، اطلاعات مالی آتی ممکن است در ارتباط با درخواست وام و برای دوره زمانی لازم به منظور تامین وجوه کافی برای بازپرداخت آن، تهیه شود. از سوی دیگر، اطلاعات ممکن است برای سرمایه گذاران در ارتباط با فروش اوراق مشارکت، به منظور تشریح استفاده موردنظر از وجوه حاصل از فروش آن در دوره آتی، تهیه شود.

روشهای رسیدگی

۱۷. حسابرس هنگام تعیین ماهیت، زمانبندی اجرا و حدود روشهای رسیدگی باید موارد زیر را مورد توجه قرار دهد:
 - الف - احتمال وجود تحریف عمده.
 - ب - شناخت کسب شده در طول رسیدگیهای قبلی.
 - پ - صلاحیت مدیریت برای تهیه اطلاعات مالی آتی.
 - ت - میزان تاثیر قضاوتهای مدیریت در تهیه اطلاعات مالی آتی.
 - ث - کفایت و اتکاپذیری دادههای زیربنای اطلاعات مالی آتی.
۱۸. حسابرس منبع و اتکاپذیری شواهد پشتوانه مفروضات بهترین برآورد مدیریت را ارزیابی می کند. شواهد مناسب و کافی برای پشتیبانی این مفروضات از منابع داخلی و خارجی کسب می شود. این شواهد شامل ارزیابی مفروضات در پرتو اطلاعات تاریخی و مبتنی بودن آنها بر برنامه‌هایی است که در توان واحد مورد رسیدگی می باشد.
۱۹. حسابرس در مواردی که از مفروضات ذهنی استفاده شده است، در نظر داشتن کلیه تبعات عمده این مفروضات توسط مدیریت را ارزیابی می کند. برای مثال، چنانچه پیش بینی رشد فروش فراتر از ظرفیت جاری واحد مورد رسیدگی باشد، لازم است اطلاعات مالی آتی شامل سرمایه گذاری لازم برای ایجاد ظرفیت اضافی یا مخارج مربوط به راههای جایگزین برای رسیدن به فروش پیش بینی شده، مانند پیش بینی انعقاد قرارداد دست دوم تولید، باشد.
۲۰. اگرچه کسب شواهد پشتوانه مفروضات ذهنی ضروری نیست، اما لازم است حسابرس درباره سازگاری مفروضات با هدفهای اطلاعات مالی آتی و نبود دلیلی آشکار مبنی بر واقع بینانه نبودن آن مفروضات، متقاعد شود.
۲۱. حسابرس لازم است نسبت به تهیه مناسب اطلاعات مالی آتی، براساس مفروضات مدیریت، متقاعد شود. این کار می تواند از طریق انجام کنترل‌هایی چون محاسبه مجدد و بررسی سازگاری درونی انجام شود. "سازگاری درونی" یعنی هماهنگی اقدامات مورد نظر مدیریت با یکدیگر و نبود هرگونه ناسازگاری در تعیین مبالغی که براساس متغیرهای مشترک (مانند نرخ سود تضمین شده) برآورد شده است.
۲۲. حسابرس لازم است توجه خود را بر زمینه‌هایی متمرکز کند که نسبت به تغییر، بسیار حساس می باشد و ممکن است آثار بااهمیتی بر نتایج منعکس در اطلاعات مالی آتی داشته باشد. این موضوع بر میزان شواهد حسابرسی مناسب و همچنین، بر ارزیابی حسابرس از مناسب و کافی بودن افشای اطلاعات، اثر می گذارد.
۲۳. حسابرس لازم است در موارد رسیدگی به یک یا چند جزء اطلاعات مالی آتی، مانند یکی از صورتهای مالی، روابط متقابل با سایر اجزای مرتبط را نیز مورد توجه قرار دهد.
۲۴. چنانچه بخشی از دوره تحت پوشش اطلاعات مالی آتی سپری شده باشد، حسابرس حدود روشهای لازم برای رسیدگی به اطلاعات مالی تاریخی را مورد توجه قرار می دهد. این روشها بسته به شرایط، مثلاً مدت سپری شده از دوره اطلاعات مالی آتی، متفاوت خواهد بود.
۲۵. حسابرس باید درباره موارد استفاده اطلاعات مالی آتی، کامل بودن مفروضات عمده مدیریت و پذیرش مسئولیت اطلاعات مالی آتی توسط مدیریت، تاییدیه کتبی از مدیریت دریافت کند.

ارائه و افشا

۲۶. حسابرس هنگام ارزیابی ارائه و افشای اطلاعات مالی آتی، لازم است علاوه بر رعایت هرگونه الزامات خاص قانونی و مقرراتی یا استانداردهای حرفه‌ای مربوط، موارد زیر را نیز مورد توجه قرار دهد:
 - الف - آگاه کننده بودن اطلاعات مالی آتی و گمراه کننده نبودن آن.
 - ب - افشای روشن رویه‌های حسابداری در یادداشتهای همراه اطلاعات مالی آتی.

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰

رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

- پ - کفایت افشای مفروضات مدیریت در یادداشتهای همراه اطلاعات مالی آتی. نوع مفروضات مدیریت (بهترین برآورد یا ذهنی) باید به روشنی مشخص شده باشد. چنانچه مفروضات مزبور به زمینه‌های بااهمیتی مربوط باشد که با ابهام زیاد همراه است، ابهامات مزبور و میزان تاثیرپذیری نتایج از این ابهامات نیز باید به گونه‌ای کافی افشا شده باشد.
- ت - افشای تاریخ تهیه اطلاعات مالی آتی. لازم به توضیح است که مدیریت باید مناسب بودن مفروضات مزبور را به این تاریخ، تایید کند، حتی اگر اطلاعات مبنای آنها، طی یک دوره زمانی گردآوری شده باشد.
- ث - واضح و آشکار بودن مبانی تعیین دامنه و عدم انتخاب دامنه به گونه‌ای جانبدارانه یا گمراه کننده، در مواردی که نتایج در اطلاعات مالی آتی به صورت دامنه (یعنی، از یک حداقل تا یک حداکثر) ارائه شده است.
- ج - افشای هرگونه تغییر در رویه‌های حسابداری از تاریخ آخرین صورتهای مالی تاریخی همراه با دلایل هر تغییر و آثار آن بر اطلاعات مالی آتی.

گزارش رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

۲۷. گزارش حسابرس درباره رسیدگی به اطلاعات مالی آتی باید حاوی موارد زیر باشد :

- الف - عنوان.
- ب - مخاطب.
- پ - مشخص کردن اطلاعات مالی آتی.
- ت - اشاره به استاندارد مربوط به رسیدگی به اطلاعات مالی آتی.
- ث - تصریح این که مسئولیت اطلاعات مالی آتی (شامل مفروضات زیربنای آنها) با مدیریت واحد مورد رسیدگی است.
- ج - در صورت نیاز، اشاره به هدفهای اطلاعات مالی آتی و یا هرگونه محدودیت در استفاده از آن.
- چ - ارائه اطمینان سلبی درباره این که آیا مفروضات، مبنای معقولی را برای اطلاعات مالی آتی فراهم می کند یا خیر.
- ح - اظهار نظر درباره این که آیا اطلاعات مالی آتی، براساس مفروضات به گونه‌ای درست تهیه و طبق استانداردهای حسابداری ارائه شده است یا خیر.
- خ - ارائه هشدارهای مناسب درباره قابلیت دستیابی نتایج مندرج در اطلاعات مالی آتی.
- د - تاریخ گزارش که باید به تاریخ تکمیل اجرای روشهای رسیدگی باشد.
- ذ - نشانی حسابرس.
- ر - نام و امضا.

۲۸. گزارش موضوع بند ۲۷ لازم است موارد زیر را در بر گیرد :

- تصریح این که آیا حسابرس براساس رسیدگی به شواهد پشتوانه مفروضات، به مواردی برخورد کرده است که وی را متقاعد سازد مفروضات مزبور، مبنای معقولی برای تهیه اطلاعات مالی آتی فراهم نمی کند یا خیر.
- اظهار نظر درباره این که آیا اطلاعات مالی آتی براساس مفروضات، به گونه‌ای مناسب تهیه و طبق استانداردهای حسابداری ارائه شده است یا خیر.
- تصریح این که :
 - نتایج واقعی احتمالاً متفاوت از اطلاعات مالی آتی خواهد بود؛ زیرا، رویدادهای پیش بینی شده اغلب به گونه‌ای مورد انتظار رخ نمی دهد و تفاوتی حاصل می تواند بااهمیت باشد. به همین ترتیب، در موارد ارائه اقلام اطلاعات مالی آتی به صورت دامنه، لازم است تصریح گردد که نسبت به قرار گرفتن نتایج واقعی در آن دامنه، اطمینانی وجود ندارد.
 - درمورد اطلاعات مالی فرضی، اطلاعات مالی آتی با هدف ... (هدف از تهیه) ... و بر مبنای مفروضاتی شامل مفروضات ذهنی درباره رویدادهای آتی و اقدامات مدیریت تهیه شده است که انتظار نمی رود لزوماً به وقوع بپیوندد. در نتیجه، لازم است به استفاده کنندگان هشدار داده شود که اطلاعات مالی آتی برای هدفهایی جز هدف توصیف شده، بکار برده نشود.

استاندارد خدمات اطمینان بخشی به جز حسابرسی و بررسی اجمالی ۳۴۰۰

رسیدگی به اطلاعات مالی آتی

۲۹. نمونه‌ای از یک گزارش تعدیل نشده حسابرس درباره اطلاعات مالی پیش‌بینی شده به شرح زیر است:

ترازنامه پیش‌بینی شده شرکت نمونه در تاریخ ۳۰ آبان ۱۳۰۰ و صورتهای سود و زیان و جریان وجوه نقد پیش‌بینی شده آن برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور، طبق استاندارد حسابرسی "رسیدگی به اطلاعات مالی آتی" مورد رسیدگی این موسسه قرار گرفته است. مسئولیت صورتهای مالی پیش‌بینی شده و همچنین مفروضات مبنای تهیه آنها، به شرح یادداشت شماره ۴۰، با مدیریت است. براساس رسیدگی به شواهد پشتوانه مفروضات، این موسسه به مواردی برخورد نکرده است که متقاعد شود مفروضات مزبور، مبنای معقولی را برای تهیه صورتهای مالی پیش‌بینی شده فراهم نمی‌کند. به علاوه، به نظر این موسسه، صورتهای مالی مزبور براساس مفروضات و به گونه‌ای مناسب تهیه و طبق استانداردهای حسابداری ارائه شده است. نتایج واقعی احتمالاً متفاوت از پیش‌بینی‌ها خواهد بود؛ زیرا رویدادهای پیش‌بینی شده اغلب به گونه مورد انتظار رخ نمی‌دهد و تفاوت‌های حاصل می‌تواند بااهمیت باشد.

بدیهی است در موارد رسیدگی به یک یا چند عنصر اطلاعات مالی آتی، مثلاً بودجه، نام عنصر یا عناصر مورد رسیدگی در گزارش حسابرس درج می‌شود.

۳۰. نمونه‌ای از گزارش تعدیل نشده حسابرس درباره اطلاعات مالی فرضی به شرح زیر است:

ترازنامه فرضی شرکت نمونه در تاریخ ۳۱ خرداد ۱۳۰۰ و صورتهای سود و زیان و جریان وجوه نقد فرضی آن برای سال مالی منتهی به تاریخ مزبور طبق استاندارد حسابرسی "رسیدگی به اطلاعات مالی آتی" مورد رسیدگی این موسسه قرار گرفته است. مسئولیت این صورتهای مالی فرضی و همچنین مفروضات مبنای تهیه آنها، به شرح یادداشت ۴۰، با مدیریت است. این صورتهای مالی فرضی با هدف ... (مثلاً، توجیه طرح توسعه کارخانه شرکت) ... تهیه شده است. از آنجا که شرکت نمونه در مرحله تولید آزمایشی است، این صورتهای براساس مفروضاتی تهیه شده است که شامل مفروضات ذهنی درباره رویدادهای آتی و اقدامات مدیریت است که انتظار نمی‌رود لزوماً به وقوع بپیوندد. در نتیجه، به استفاده کنندگان توجه داده می‌شود که این صورتهای مالی فرضی ممکن است برای هدفهایی جز هدف توصیف شده در بالا مناسب نباشد. براساس رسیدگی به شواهد پشتوانه مفروضات و با فرض تحقق ... (توصیف مفروضات ذهنی) ...، این موسسه به مواردی برخورد نکرده است که متقاعد شود مفروضات مزبور، مبنای معقولی را برای صورتهای مالی فرضی فراهم نمی‌کند. به علاوه، به نظر این موسسه، صورتهای مالی فرضی یاد شده در بالا براساس مفروضات و به گونه‌ای مناسب تهیه و طبق استانداردهای حسابداری ارائه شده است. حتی اگر رویدادهای پیش‌بینی شده طبق مفروضات ذهنی توصیف شده در بالا رخ دهد، نتایج واقعی احتمالاً متفاوت از پیش‌بینی‌ها خواهد بود؛ زیرا، سایر موارد پیش‌بینی شده اغلب به گونه مورد انتظار رخ نمی‌دهد و تفاوت‌های حاصل می‌تواند بااهمیت باشد.

۳۱. هرگاه حسابرس به این نتیجه برسد که نحوه ارائه و افشای اطلاعات مالی آتی، مناسب و کافی نیست باید حسب مورد، نظر مشروط یا مردود اظهار کند.

برای مثال، در مواردی که اطلاعات مالی آتی، فاقد افشای کافی درباره پیامدهای مفروضاتی است که حساسیت شدیدی نسبت به تغییرات دارد.

۳۲. چنانچه حسابرس به این نتیجه برسد که یک یا چند فرض از مفروضات عمده، مبنایی معقول برای اطلاعات مالی آتی (تهیه شده براساس مفروضات بهترین برآورد یا مفروضات ذهنی) فراهم نمی‌کند، باید نظر مردود اظهار کند.

۳۳. چنانچه شرایط حاکم بر رسیدگیها مانع از اجرای یک یا چند روش ضروری شود، حسابرس باید از کار، کناره‌گیری کند یا محدودیت در دامنه رسیدگی را در گزارش خود توصیف و نسبت به اطلاعات مالی آتی عدم اظهار نظر ارائه نماید.

تاریخ اجرا

۳۴. این استاندارد برای رسیدگی به اطلاعات مالی آتی که از اول مهرماه ۱۳۸۴ و پس از آن تهیه می‌شود لازم‌الاجراست.